

ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ

z dnia 15 września 1948 r.

o uznaniu półwyspu helskiego oraz obszarów Redłowo, Sobieszewo, Kępa Oksywska, Westerplatte i ich okolic ze rejonu umocnione.

Na podstawie art. 1 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 czerwca 1927 r. w sprawie uznania pewnych obszarów i miejscowości za obszary warowne lub rejonu umocnione (Dz. U. R. P. Nr 55, poz. 483) zarządzam, co następuje:

§ 1. Uznaje się za rejonu umocnione:

a) Półwysep helski.

Granica tego rejonu zaczyna się przy nasadzie półwyspu w punkcie 54° 47'4" płn. szer. geogr., 18°25'5" wsch. dług. geogr. i biegnie w kierunku północnym do punktu 54°47'65" płn. szer. geogr. i 18°25'5" wsch. dług. geogr. Następnie granica przebiega równolegle do linii wybrzeża w odległości trzech mil morskich w kierunku południowo-wschodnim do punktu 54°34' płn. szer. geogr. i 18°44'2" wsch. dług. geogr., po czym zmieniając swą odległość od linii brzegowej do 200 m, biegnie równolegle do niej w kierunku północno-zachodnim — do wysokości punktu początkowego.

b) Redłowo wraz z okolicą.

Granica tego rejonu zaczyna się na linii wybrzeża w punkcie odległym o 90 m od górnej stawy nabieżnika w Orłowie. Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim, następnie zaś północno-zachodnim wzdłuż granicy lasu u podstawy wzgórza położonego nad rzeczką Kacza, dochodząc do zachodniego cypła lasu. Stąd przebiega granica środkiem doliny między wzgórzami, dochodząc do północno-wschodniego narożnika cmentarza wojskowego „Redłowo“, po czym biegnie wzdłuż ścieżki u podstawy wzgórza i dochodzi do południowo-zachodniego rogu parku, należącego do folwarku „Redłowo“. Dalej granica biegnie w kierunku północnym wzdłuż granicy parku i jej przedłużenia — do drogi, prowadzącej do folwarku „Redłowo“, po czym biegnie w kierunku południowo-wschodnim na długości 200 m do skrzyżowania tej drogi z drogą łączącą Gdynię z folwarkiem „Redłowo“. Od tego punktu granica przebiega wzdłuż wschodniej krawędzi Polanki Redłowskiej granicą lasu u podstawy wzgórza i łączy się z Zatoką Gdańską. Do opisanego rejonu należy nadto przylegający obszar wodny szerokości 200 m.

c) Sobieszewo wraz z okolicą.

Granica tego rejonu zaczyna się na linii wybrzeża na południku osady Orle, skąd biegnie lekko-wklęsłym łukiem o długości około 750 m wzdłuż wschodniej krawędzi linii leśnej — do punktu przecięcia się z biegnącą równoleżnikowo drogą, łączącą Sobieszewo ze Spiewowem. Od tego punktu granica biegnie w kierunku zachodnim wzdłuż północnej krawędzi drogi łączącej Sobieszewo ze Spiewowem na długości około 2750 m — do punktu przecięcia się z ostatnią linią leśną przed miejscowością Sobieszewo. Dalej biegnie granica w kierunku północnym wzdłuż wschodniej

krawędzi linii leśnej — do punktu przecięcia się z drogą leśną, przebiegającą równolegle do brzegu Martwej Wisły w odległości około 375 m od niej. Stąd zawraca granica znowu na zachód i prowadzi północną krawędzią wyżej wymienionej drogi leśnej, przebiegając w ten sposób około 1000 m — do punktu przecięcia się z ósmą kolejną linią leśną, idącą w kierunku północno-wschodnim. Stąd przechodzi granica wschodnią krawędzią linii leśnej na długości około 680 m do linii wybrzeża. Do opisanego rejonu należy nadto przylegający obszar wodny szerokości trzech mil morskich.

d) Kępa Oksywska wraz z okolicą.

Granica tego rejonu zaczyna się przy północnej latarni głównego wejścia do portu Gdynia i przechodzi w linii prostej na oś kanału portowego — do punktu 54°32'11,5" płn. szer. geogr. 18°32'45,5" wsch. dług. geogr., skąd przyjmując kierunek północno-zachodni, przebiega osią kanału portowego — do punktu 54°32'29" płn. szer. geogr., 18°31'27" wsch. dług. geogr. Od tego punktu granica, przyjmując kierunek północno-wschodni na długości około 500 m biegnie do punktu załamania drogi, łączącej Oksywie (Port Wojenny) z Obłuzem, stąd, zmieniwszy kierunek na północno-zachodni, przechodzi północną krawędzią drogi na długości około 550 m — do skraju nieruchomości Miejskich Zakładów Wodociągowych; z nieruchomością tą tworzy wspólną granicę na długości około 200 m — do punktu przecięcia się z drogą, łączącą Oksywie (wieś) z Obłuzem. Dalej granica przebiega w kierunku północno-wschodnim wzdłuż południowo-wschodniej krawędzi tej drogi na długości około 225 m i łączy się z granicą terenu koszar reflektorów. Od drogi łączącej Oksywie (wieś) z Obłuzem granica przyjmuje kierunek północny na długości około 125 m, po czym przechodzi na kierunek północno-wschodni na długości około 175 m, skąd biegnie środkiem wąwozu na południe od wzgórza 61,8 i łączy się z drogą przy osadzie Nowe Oksywie, tworząc odcinek o łącznej długości około 450 m. Od tego punktu granica biegnie w kierunku północnym wzdłuż wschodniej krawędzi drogi — do punktu połączenia się z drogą betonową, łączącą osadę Nowe Oksywie z Iotniskiem w Babim Dole, po czym przechodzi wzdłuż wschodniej krawędzi drogi betonowej do punktu przecięcia się z drogą gruntową, łączącą Oksywie (wieś) z Pierwoszyńcem, a następnie wzdłuż wschodniej krawędzi drogi gruntowej — do wzgórza 43,3. Dalej granica załamuje się w kierunku północno-zachodnim, łącząc się w odległości około 400 m od Pierwoszyńca z drogą, prowadzącą z Kossakowa do Pierwoszyńca. Od tego punktu granica przebiega południową krawędzią drogi prowadzącej z Kossakowa do Pierwoszyńca — do punktu połączenia się z drogą prowadzącą z Pierwoszyńca do Andrzejewa, skąd przechodzi w kierunku południowo-wschodnim zachodnią krawędzią tej drogi na długości około 150 m — do drogi polnej, idącej w kierunku zatoki. Od punktu przecięcia się z tą dro-

gą granica biegnie w kierunku wschodnim — do wzgórza 30,2, przez wzgórze 32,9 w kierunku północno-wschodnim, do punktu przecięcia się z linią wybrzeża. Następnie granica biegnie równoległe do linii wybrzeża w odległości trzech mil morskich—do punktu 54°33'15" płn. szer. geogr., 18°33'50" wsch. dług. geogr., stąd zaś w kierunku zachodnim do punktu złączenia się z północną latarnią głównego wejścia do portu.

e) Westerplatte wraz z okolicą.

Granica tego rejonu zaczyna się u nasady wschodniego mola przy wejściu do portu gdańskiego; przyjmuje ona kierunek północno-wschodni na długości 200 m, następnie zaś biegnie morzem na długości 1760 m równoległe i w odległości 200 m od linii wybrzeża. Następnie, załamując się w kierunku południowo-zachodnim, przecina linię wybrzeża pod kątem prostym i przebiega dalej po lądzie w tym samym kierunku 160 m. Od tego punktu granica, przyjmując kierunek zachodni, przebiega wzdłuż podstawy skarpy terenu tworzącego naturalne obwałowanie kanału portowego. Przy głównej bramie wejściowej granica obramowuje teren dawnej wartowni, wyłączając w ten sposób z rejonu umocnionego plac o wymiarach 20 m × 20 m. Od głównej bramy wejściowej granica przebiega równoległe do linii nadbrzeża kanału portowego w odległości 20 m od niego. W odległości 330 m

od głównej bramy wejściowej granica obramowuje teren drugiej dawnej wartowni, wyłączając w ten sposób z rejonu umocnionego drugi plac o wymiarach 20 m × 40 m. Od drugiej dawnej wartowni granica przebiega równoległe do linii nadbrzeża kanału portowego w odległości 20 m od niego — aż do wału przy południowym nadbrzeżu basenu Westerplatte. Od tego punktu biegnie granica prosto do nasady mola wschodniego przy wejściu do portu gdańskiego.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia porucza się Ministrowi Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrami: Administracji Publicznej i Bezpieczeństwa Publicznego oraz innymi zainteresowanymi ministrami.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *B. Bierut*

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

Minister Obrony Narodowej: *M. Zymierski*
Marszałek Polski

Minister Administracji Publicznej: *Wł. Wolski*

Minister Bezpieczeństwa Publicznego: *St. Radkiewicz*